

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4To/77/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4321010743
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Matyóová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:4321010743.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Matyóovej a členov senátu Mgr. Adriany Némethovej a JUDr. Ľubomíry Kubáňovej, v trestnej veci obžalovaného Z. M., pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c/, písmeno d/, odsek 2 písmeno c/ Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného Z. M. proti rozsudku Okresného súdu Levice z 27.09.2021, sp. zn. 4T/111/2021 (ďalej len „napadnutý rozsudok“), na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 2. júna 2022, takto

r o z h o d o l i :

Podľa § 321 odsek 1 písmeno b/, písmeno d/, odsek 2 Trestného poriadku s a z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste.

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku s a

obžalovaný
Z. M., narodený XX.XX.XXXX v E., trvale bytom
M. - G. XX, toho času vo výkone väzby
v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu
odňatia slobody I.,

o d s u d z u j e

Podľa 172 odsek 2 Trestného zákona, za zistených poľahčujúcich okolností podľa § 36 písmeno l/, písmeno n/ Trestného zákona, za nezistenej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 Trestného zákona, postupom podľa § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona, s použitím § 39 odsek 1, odsek 3 písmeno c/ Trestného zákona a § 41 odsek 3 Trestného zákona na spoločný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 4 Trestného zákona obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 60 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona ukladá obžalovanému trest prepadnutia vecí a to: 1 kus mobilný telefón zn. W. W. S. XT XXXX-X, IMEI X: XXXXXXXXXXXXXXXX/XX, IMEI X: XXXXXXXXXXXXXXXX/XX čiernej farby, poškodený rozbitý v dolnej časti, so SIM kartou XXXXXXXXXXXXXXXX XKA SK, SIM kartou XXXXXXXXXXXXXXXX a pamäťovou kartou N. XX Q. ktorý je v úschove Krajského riaditeľstva PZ, Odboru kriminálnej polície v Nitre a zapísaný v Knihe zaistených vecí pod č. 12/2021.

Podľa § 41 odsek 3 Trestného zákona s a z r u š u j e celý výrok o vine a celý výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Levice zo dňa 02.01.2020 sp.zn. 4T/134/2019, doručeným obvinenému dňa

o d ŏ v o d n e n i e :

Okresný súd Levice (ďalej len „súd prvého stupňa“), napadnutým rozsudkom uznal obžalovaného Z. M. (ďalej len „obžalovaný“) vinným v bode 1/ a v bode 2/ zo spáchania pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c/, písmeno d/, odsek 2 písmeno c/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b/, písmeno j/ Trestného zákona a § 127 odsek 12 Trestného zákona na tom skutkom základe, že:

v bode 1

- od presne nezistenej doby, najmenej od bližšie neurčeného obdobia roku 2017 až do dňa 10.12.2020, si bližšie nezisteným spôsobom a na neznámych miestach, pre vlastnú potrebu, ako aj za účelom ďalšieho predaja, v okrese Y. a K., od bližšie nezistených osôb neoprávnené zabezpečoval drogu zvanú pervitín, ktorého účinnou látkou je metamfetamín a rastliny rodu Cannabis drogu zvanú marihuana, ktorej účinnou látkou je tetrahydrokanabinol (THC), ktoré bez povolenia MZ SR prechovával pri sebe a v mieste svojho trvalého bydliska v rodinnom dome na adrese M. - G. XX, pričom tieto si zadovážoval pre vlastnú potrebu a tiež za účelom ich následného predaja alebo bezodplatného odovzdania konečným konzumentom drog spravidla na rôznych miestach v okrese Y. a blízkom okolí za cca. 5 -10 € za jednu dávku a to najmä X. K., Z. Z., M. B. a Y. N., ako aj ďalší doposiaľ nestotožneným osobám, s ktorými si miesto, čas a množstvo drogy dohadoval telefonicky, resp. zaslaním SMS správy alebo s využitím viacerých internetových aplikácií ku vzájomnej komunikácii, pričom dňa 10.12.2020 pred vykonaním domovej prehliadky na adrese trvalého bydliska obvineného dobrovoľne okrem iného vydal 1 ks plastového vrecúška s tlakovým uzáverom o rozmeroch 10 x 6 cm s obsahom neznámej sušenej rastlinnej hmoty a 1 ks papierovú skladačku o rozmeroch 2,5 x 1 cm s neznámym obsahom, pričom následne bolo zistené, že predložené vrecko obsahovalo sušené konope s hmotnosťou 268 mg s obsahom 34 mg THC, z ktorého by bolo možné pripraviť minimálne 1 bežnú jednotlivú dávku drogy a papierová skladačka obsahovala kryštalický materiál s hmotnosťou 112 mg obsahujúci 57 mg absolútneho metamfetamínu, čo zodpovedá minimálne 1 bežnej jednotlivej dávky drogy, pričom rastliny rodu Cannabis, ktorej účinnou látkou je tetrahydrokanabinol (THC) sú zaradené v zmysle zákona NR SR č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do I. skupiny omamných látok a metamfetamín, ktorý je účinnou látkou drogy zvanej pervitín je zaradený v zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do II. skupiny psychotropných látok, na držbu ktorých je potrebné povolenie Ministerstva zdravotníctva SR na zaobchádzanie s omamnými a psychotropnými látkami v zmysle ustanovenia § 4 odsek 1 citovaného zákona, pričom obvinený takéto povolenie nemal

v bode 2

dňa 24.08.2019 v čase o 23:25 h na ulici P. v E. počas kontroly vykonávanej policajtní Obvodného oddelenia PZ E. dobrovoľne vydal 1 ks alobalovej skladačky s obsahom neznámej kryštalickej látky, o ktorej sa vyjadril, že ide o kofeín, ktorý má pre vlastnú potrebu, pričom znaleckým skúmaním bolo zistené, že sa jedná bėžový kryštalický materiál s obsahom metamfetamínu s celkovou hmotnosťou 1260 mg obsahujúci 91 mg absolútneho metamfetamínu, čo zodpovedá minimálne 5 bežným jednorazovým dávkam drogy zvanej pervitín, pričom metamfetamín, ktorý je účinnou látkou drogy pervitín je zaradený v zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do II. skupiny psychotropných látok a túto drogu mal pri sebe aj napriek tomu, že nemá povolenie na zaobchádzanie s omamnými a psychotropnými látkami v zmysle § 4 citovaného zákona.

Za tento obzvlášť závažný zločin súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom obžalovanému uložil podľa § 172 odsek 2 Trestného zákona, s použitím § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona (po zistení poľahčujúcich okolností uvedených v ustanovení § 36 písmeno l/, písmeno n/ Trestného zákona) a § 39 odsek 2 písmeno d/, odsek 4 Trestného zákona analogicky, s poukazom na § 41 odsek 3 Trestného zákona spoločný trest odňatia slobody vo výmere osem rokov a šesť mesiacov, na výkon ktorého

obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia podľa § 48 odsek 4 Trestného zákona.

Podľa § 60 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona obžalovanému uložil aj trest prepadnutia vecí, a to : 1 kus mobilný telefón zn. W. W. S. B. XXXX-X, IMEI X: XXXXXXXXXXXXXXXX/XX, IMEI X: XXXXXXXXXXXXXXXX/XX čiernej farby, poškodený rozbitý v dolnej časti, so SIM kartou XXXXXXXXXXXXXXXX XKA SK, SIM kartou XXXXXXXXXXXXXXXX . a pamäťovou kartou N. XX GB EXXXGXXXX, ktorý je v úschove Krajského riaditeľstva PZ, Odboru kriminálnej polície v Nitre a zapísaný v Knihe zaistených vecí pod č. 12/2021.

Zároveň podľa § 41 odsek 3 Trestného zákona rušil celý výrok o vine a celý výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Levice sp. zn. 4T/134/2019 zo 02.01.2020, doručený obvinenému 17.02.2020, právoplatný 26.02.2020, ako aj všetky ďalšie výroky, ktoré majú v uvedenom výroku o vine svoj podklad. Podľa § 76 odsek 1 Trestného zákona a § 78 odsek 1 Trestného zákona obžalovanému uložil ochranný dohľad v trvaní 2 roky, pričom podľa § 77 odsek 1 Trestného zákona mu uložil povinnosti s tým, že po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody je povinný oznamovať potrebné údaje o spôsobe a zdrojoch svojej obživy a tie aj preukazovať, osobne sa hlásiť v určených lehotách a vopred oznamovať vzdialenie sa z miesta bydliska uvedeného v rozhodnutí súdu.

Podľa § 73 odsek 2 písmeno d/ Trestného zákona uložil obžalovanému ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

Proti uvedenému rozsudku v zákonnej lehote, teda včas, obžalovaný podal odvolanie smerujúce proti výroku o treste napadnutého rozsudku, ktoré odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu predovšetkým tým, že uložený trest je neprimerane prísny a nespĺňa kritériá pre ukladanie trestu v zmysle ustanovenia § 34 Trestného zákona. V tejto súvislosti poukázal na platnú judikatúru ESĽP, Ústavného súdu SR a NS SR.

Pripojil sa k návrhu obžalovaného na prerušenie konania z dôvodu podania návrhu na začatie prejudiciálneho konania pred Súdny dvorom Európskej únie s vymedzením otázky k proporcionálnosti trestných sadzieb za drogové trestné činy stanovené Trestným zákonom č. 300/2005 Z.z. v súlade s článkom 4 Rámcového rozhodnutia Rady 2004/757/SVV článkom 4 odsek 3 Zmluvy o EÚ a článku 267 a 83 Zmluvy o fungovaní EÚ, článkom 47 a 49 odsek 3 Charty základných práv EÚ.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu sa odvolával na predložené písomné doklady, ktorými chceli poukázať na osobné pomery u obžalovaného, a to pokiaľ ide o jeho maloleté deti. Zároveň sa pridrižoval písomného petitu odvolania za obžalovaného, a ako alternatívu navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a sám vo veci rozhodol tak, že obžalovanému uloží miernejší trest odňatia slobody, a to i za použitia ustanovenia § 39 Trestného zákona a na výkon trestu odňatia slobody obžalovaného zaradí do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu uviedol, že pred vzatím do väzby robil ako živnostník v stavebnej firme M. s.r.o. E., staral sa o výchovu detí on, a tiež aj za pomoci svojich rodičov. Chcel by, aby mu bol uložený miernejší trest odňatia slobody, avšak jeho uloženie ponecháva na zváženie odvolacieho súdu.

Zástupkyňa krajského prokurátora na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu konštatovala nezákonnosť uloženého spoločného trestu, ktorú vzhľadom na absenciu odvolania prokurátora v neprospech obžalovaného nie je možné napraviť.

Odvolanie obžalovaného navrhla ako nedôvodné podľa § 319 Trestného poriadku zamietnuť.

Podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 odsek 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 odsek 3 Trestného poriadku, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Trestného poriadku.

Plnením svojej prieskumnej povinnosti v rozsahu vyplývajúcom mu z ustanovenia § 317 odsek 1 Trestného poriadku, odvolací súd na podklade odvolania podaného obžalovaným preskúmal iba výrok o treste napadnutého rozsudku uloženom obžalovanému a správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a to aj z hľadiska výskytu takých prípadných chýb, ktoré neboli odvolaním prokurátora vytýkané, ktoré by však mohli odôvodniť podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Trestného poriadku.

Plnením z dôvodov vyššie uvedených na výrok o treste napadnutého rozsudku uloženom obžalovanému obmedzenej prieskumnej povinnosti odvolací súd následne zistil, že už orgánmi činnými v trestnom konaní bol v prejednávanej veci zadovážený dostatok dostupných dôkazov nevyhnutne potrebných na objasnenie všetkých skutočností dôležitých pre určenie druhu trestu a jeho výmery tak, ako to vyplýva z ustanovenia § 119 odsek 1 písmeno d/ Trestného poriadku, ktoré dôkazy súd prvého stupňa ako potrebné pre svoje rozhodnutie o treste ukladanom obžalovanému na hlavnom pojednávaní v prejednávanej veci aj vykonal (§ 321 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku).

Súd prvého stupňa pri vykonávaní dôkazov zameraných na objasnenie skutočností dôležitých pre určenie druhu trestu a jeho výmery na hlavnom pojednávaní postupoval podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku upravujúcich spôsob vykonania dôkazov, pričom sa nedopustil žiadnych závažných chýb, ktoré by mohli mať vplyv na tieto zistenia, alebo v dôsledku ktorých by došlo k porušeniu práv obžalovaného na obhajobu.

Zistenia súdu prvého stupňa dôležité pre určenie druhu trestu a jeho výmery, ktoré mal a mohol mať za preukázané, tak mohli vychádzať (a z podstatnej časti aj vychádzajú) z výsledkov z vyššie uvedených hľadísk úplného a zákonným spôsobom vykonaného dokazovania, zodpovedajúceho všetkým kritériám uvedeným v § 2 odsek 10 Trestného poriadku, avšak súd prvého stupňa pri hodnotení týchto dôkazov dôsledne nepostupoval aj podľa ďalšej zásady trestného konania uvedenej v § 2 odsek 12 Trestného poriadku (teda predovšetkým ich v prejednávanej veci nehodnotil tak jednotlivo ako aj v ich súhrne, a súčasne síce podľa svojho vnútorného presvedčenia, avšak založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu) a tiež sa pri ich hodnotení nespravoval aj právnymi úvahami zodpovedajúcimi (s výnimkou ustanovení § 38 odsek 2, odsek 3, § 36 písmeno l/, písmeno n/ Trestného zákona) všetkým ostatným, v prejednávanej veci do úvahy prichádzajúcim ustanoveniam Trestného zákona (osobitne ustanoveniam § 122, § 34 odsek 4 a § 39 Trestného zákona).

Súd prvého stupňa pri ukladaní trestu obžalovanému pochybil najmä a predovšetkým v tom, keď obžalovanému ukladal spoločný trest v zmysle § 41 odsek 3 Trestného zákona vo vzťahu k trestnému rozkazu Okresného súdu Levice sp. zn. 4T/134/2019, a to napriek tomu, že neboli splnené zákonné podmienky na jeho uloženie.

Zo strany súdu a taktiež zo strany prokurátora zjavne došlo k nepochopeniu toho, čo je trváci, hromadný a pokračovací trestný čin.

Podľa § 122 odsek 10 Trestného zákona za pokračovací trestný čin sa považuje, ak páchatel pokračuje v páchaní toho istého trestného činu... .

Vo vzťahu ku konaniu vo veci Okresného súdu Levice sp. zn. 4T/134/2019, pre trestný čin podľa § 171 odsek 2 Trestného zákona, je potrebné uviesť, že nepochybne ide o iné konanie ako v posudzovanej trestnej veci.

Preto v aktuálne prejednávanej veci nešlo vo vzťahu k právoplatnému odsúdeniu vo veci Okresného súdu Levice pod sp. zn. 1T/143/2019 o res iudicata, pretože sa neprejednáva tá istá vec (skutok, trestný čin).

Ide o dve samostatné konania, za ktoré mali byť obžalovanému ukladané dva samostatné tresty.

Uvedenú nezákonnosť odvolací súd nemohol v tomto prípade napraviť vzhľadom na absenciu odvolania prokurátora v neprospech obžalovaného (zásada zákazu zmeny v neprospech obvineného reformatio in peius).

Odvolací súd podľa § 321 odsek 1 Trestného poriadku zruší napadnutý rozsudok aj:

- pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie (písmeno b/);

- ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona (písmeno d/).

Podľa § 321 odsek 2 Trestného poriadku ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 odsek 1 alebo odsek 2 Trestného poriadku, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok

rozsudku. Ak však odvolací súd zruší hoci len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného, vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Keďže odvolací súd zistil vyššie uvedené dôvody, podľa § 321 odsek 1 písmeno b/, písmeno d/, odsek 2 Trestného poriadku na podklade odvolania obžalovaného, zrušil napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o treste uloženom obžalovanému a za splnenia podmienok ustanovených v § 322 odsek 3 Trestného poriadku rozhodol sám rozsudkom tak, že na podklade súdom prvého stupňa zistených skutočností a okolností majúcich vplyv a význam pre určenie druhu trestu a jeho výmery, avšak po ich zákonom zodpovedajúcom vyhodnotení podľa zákonnej trestnej sadzby ustanovenej v § 172 odsek 2 Trestného zákona (na desať až pätnásť rokov), s použitím § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona (po zistení poľahčujúcich okolností uvedených v § 36 písmeno l/, písmeno n/ Trestného zákona a nezistení priťažujúcich okolností uvedených v § 37 Trestného zákona) zníženie jej hornej hranice o jednu tretinu (na trinásť rokov a štyri mesiace) uložil obžalovanému i za použitia o mimoriadnom znížení trestu podľa § 39 odsek 1, odsek 3 písmeno c/ Trestného zákona a podľa § 41 odsek 3 Trestného zákona (uvedenú nezákonnosť bol odvolací súd nútený prevziať z napadnutého rozsudku vzhľadom na absenciu odvolania prokurátora v neprospech obžalovaného) spoločný trest odňatia slobody vo výmere šesť rokov a šesť mesiacov a na výkon tohto trestu ho zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia podľa § 48 odsek 4 Trestného zákona.

Použitie ustanovenia o mimoriadnom znížení trestu postupom podľa § 39 odsek 1 Trestného zákona v danom prípade odôvodňovali zistené pomery obžalovaného jednak z pohľadu dvoch výrazných poľahčujúcich okolností bez zistenia akejkoľvek priťažujúcej okolnosti a jednak preukázaná skutočnosť, že je otcom štyroch maloletých detí, o výchovu ktorých sa staral pred nástupom na výkon väzby. Maloleté deti sú na neho citovo naviazané a zrejme aktuálne aj finančne postrádajú, keďže obžalovaný bol pred výkonom väzby riadne zamestnaný a podieľal sa nielen na ich výchove, ale aj na zabezpečovaní ich každodenných potrieb.

Odvolací súd mal za to, že tento druh trestu (odňatia slobody spojený s jeho výkonom) a jeho výmera obžalovanému v prejednávanej veci odvolacím súdom uloženého trestu zodpovedajú všetkým kritériám ustanoveným pre ukládanie trestu v § 34 odsek 4 Trestného zákona (spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútky, zistené poľahčujúce okolnosti a priťažujúca okolnosť, osoba páchatela, jeho pomery a možnosti jeho nápravy) a preto je spôsobilý aj na dosiahnutie účelu trestu podľa § 34 odsek 1 Trestného zákona a to tak v oblasti individuálnej ako aj v oblasti generálnej prevencie, pretože zabezpečí ochranu spoločnosti pred obžalovaným tak, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti, vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život, súčasne aj iných odradí od páchania trestných činov a zároveň dostatočne vyjadrí aj morálne odsúdenie obžalovaného spoločnosťou.

Pokiaľ ide o trest prepadnutia vecí, tento výrok bol odvolacím súdom v nemennom rozsahu prevzatý ako správny.

Výroky o ochranných opatreniach (ochranný dohľad a ochranné liečenie) zostali týmto rozsudkom odvolacieho súdu nedotknuté, keďže ide o samostatné výroky, ktoré boli oddeliteľné od výroku o treste.

Napokon k návrhu obžalovaného na prerušenie konania z dôvodu podania návrhu na začatie prejudiciálneho konania pred Súdny dvorom Európskej únie (ďalej len „Súdny dvor“) s vymedzením otázky k proporcionálnosti trestných sadzieb za drogové trestné činy stanovené Trestným zákonom č. 300/2005 Z. z. v súlade s článkom 4 Rámcového rozhodnutia Rady 2004/757/SVV, článkom 4 odsek 3 Zmluvy o Európskej únii a článku 267 a 83 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, článkom 47 a 49 odsek 3 Charty základných práv EÚ (ďalej len „Charta“) odvolací súd udáva nasledovné:

konanie o prejudiciálnej otázke má za cieľ zabezpečiť prednosť práva Únie a jednotného výkladu práva Únie a plné uplatnenie práva Únie vo všetkých členských štátoch a súdnu ochranu práv, ktoré osobám podliehajúcim súdnej právomoci z uvedeného práva vyplývajú. Podľa článku 51 odsek 1 ustanovenia tejto Charty sú pri dodržaní zásady subsidiarity určené pre inštitúcie, orgány, úrady a agentúry Únie, a tiež pre členské štáty výlučne vtedy, ak vykonávajú právo Únie. V dôsledku toho rešpektujú práva,

dodržiavajú zásady a podporujú ich uplatňovanie v súlade so svojimi príslušnými právomocami a pri zachovaní obmedzení právomocí Únie, ktoré boli na ňu prenesené zmluvami. Z daného je zrejmé, že prejudiciálna otázka síce môže byť otázkou hmotne právnou alebo procesne právnou, musí sa však týkať platnosti alebo výkladu práva EÚ a súd pri rozhodovaní o treste za konkrétny trestný čin podľa Trestného zákona Slovenskej republiky nevykonáva právo Únie a ani nerieši otázku jeho platnosti a pokiaľ obžalovaný odkazuje na Rámcové rozhodnutie Rady 2004/757/SVV z 25.10.2004, ide o rámcové rozhodnutie implementované do právneho poriadku Slovenskej republiky, ktoré v článku 4 určuje pre členský štát prijatie opatrení na zabezpečenie uloženia účinných, primeraných a odradzujúcich trestov pre trestné činy vymedzené v článku 2 a 3 tohto rámcového rozhodnutia, pričom v ďalších ustanoveniach článku 4 sa určuje uloženie minimálnej hornej hranice trestu za konkrétny druh drogovej trestnej činnosti. Okrem uvedeného odvolací súd udáva, že vyššie uvedené rámcové rozhodnutie stanovuje minimálne tresty za drogové trestné činy a naša vnútroštátna právna úprava nemôže byť z tohto pohľadu v žiadnom prípade v nesúlade s rámcovým rozhodnutím, pričom umožňuje pri určovaní výšky konkrétnych trestov vziať do úvahy skutkové okolnosti, ako napríklad množstvo a druh drogy, s ktorou sa obchodovalo, a skutočnosť, či bol skutok spáchaný v rámci zločineckej organizácie, umožňuje vzhľadom na okolnosti prípadu a osobu páchatel'a použiť aj mimoriadne zmierňovacie ustanovenie a v neposlednom rade súd pri určení druhu a výmery trestu musí postupovať podľa § 34 odsek 1 až 5 Trestného zákona, ktoré ustanovenia dostatočne individualizujú možnosť uloženia konkrétneho trestu, zohľadniac všetky uvedené kritériá.

Aj z týchto dôvodov preto odvolací súd nepovažoval za potrebné podanie návrhu na prejudiciálnu otázku, pretože nemá rozumnú pochybnosť o výklade práva Únie, ktorým je konkrétne vyššie uvedené rámcové rozhodnutie a ani nemá rozumnú pochybnosť o rozpore vnútroštátnej úpravy s výkladom konkrétneho článku 49 odsek 3 Charty základných práv EÚ, keď nepovažuje tresty určené za drogovú trestnú činnosť Trestným zákonom za neprimerané k trestnému činu, pretože prísnosť takto určených trestných sadzieb nemožno stotožňovať s ich neprimeranosťou.

Tento rozsudok bol prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.